

Arrest

nr. 347 400 van 28 mei 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 15 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2025 tot niet-ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming tot niet-ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 maart 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 17 maart 2026.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, *loco* advocaat M. LYS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de wnd. voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. De verzoekende partij, die verklaart afkomstig te zijn van Gaza, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 30 mei 2025, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Uit het administratief dossier blijkt dat ze een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend op 31 juli 2023. Ze werd erkend als vluchteling op 24 augustus 2023 (zie “Cedoca, aanvraag derde landen” in het administratief dossier). De

verzoekende partij legt ook kopieën van haar Griekse documenten neer. Haar Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 23 augustus 2026. Haar Griekse paspoort is geldig tot en met 9 september 2028 (zie kopieën Griekse verblijfsvergunning en Grieks paspoort in het administratief dossier).

2. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoekende partij, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, *gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a.*, pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

3. Beide partijen werden op grond van artikel 39/62 van de vreemdelingenwet gevraagd door de Raad om actuele rapporten voor te leggen aangaande de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Beide partijen hebben naar aanleiding van deze beschikking actuele rapporten omtrent de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland neergelegd.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt dat aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (geïsoleerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) barrières vormen die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precarie omstandigheden kunnen leven. Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, is er een evolutie naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

Rekening houdend met het geheel van landeninformatie die door beide partijen worden bijgebracht, besluit de Raad dat in de huidige stand van zaken evenwel niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer precarie situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met "alle gegevens van de zaak" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij op basis van haar individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekende partij om internationale bescherming, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetwijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt de verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat zij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoekende partij in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

4. De verzoekende partij slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Ze betwist weliswaar in haar verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie, haar reeds afgelegde verklaringen te herhalen en te stellen dat zij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt de verzoekende partij geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van haar beschermingsverzoek.

5. De verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. De verzoekende partij verklaart immers op de DVZ dat het goed gaat met haar gezondheid (verklaring dvz, vraag 29). Ze brengt tijdens het persoonlijk onderhoud naar voor dat ze problemen heeft met haar zenuwen en als ze stress heeft op haar nagels bijt (NPO, p.7). Ze stelt voor de rest geen medische problemen te hebben. Ze brengt ook geen psychologische of medische documenten bij die bovenvermelde problemen zouden kunnen staven. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart ze ook dat de problemen met haar zenuwen geen invloed hebben op haar dagelijks leven (NPO, p.14). Ze brengt dus geen elementen bij waaruit kan blijken dat ze omwille van haar medische of psychologische toestand niet in haar levensonderhoud kan voorzien waardoor ze bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen.

Waar de verzoekende partij verwijst naar verschillende arresten en een rapport van Ulysse van 20 juni 2024, waarmee zij wil aantonen dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt omdat ze afkomstig is van Gaza, kan ze niet worden gevolgd. Hoewel niet ontkend wordt dat de situatie in Gaza een invloed kan hebben op de gemoedstoestand van verzoekende partij, toont zij niet concreet aan dat zij kampt met psychologische problemen die haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Waar zij in dit opzicht verwijst naar verschillende arresten, dient er op gewezen dat de Belgische rechtsorde geen precedentenwerking kent waardoor deze verwijzingen niet dienstig zijn. Het rapport van Ulysse van 20 juni 2024 over de pathogene effecten van de oorlog in Gaza op personen van Palestijnse origine die in België verblijven, is algemeen van aard en heeft geen betrekking op verzoekende partij persoonlijk. Hoewel niet betwist wordt dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, kan echter niet blijken dat verzoekende partij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden waardoor ze haar rechten niet zou kunnen uitoefenen in Griekenland.

Aldus brengt de verzoekende partij wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij in Griekenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend op 31 juli 2023. Ze werd erkend als vluchteling op 24 augustus 2023 (zie "Cedoca, aanvraag derde landen" in het administratief dossier). De verzoekende partij legt ook kopieën van haar Griekse documenten neer. Haar Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 23 augustus 2026. Haar Griekse paspoort is geldig tot en met 9 september 2028 (zie kopieën Griekse verblijfsvergunning en Grieks paspoort in het administratief dossier).

In de mate dat de verzoekende partij verwijst in het verzoekschrift naar de problemen bij het vernieuwen van haar Griekse verblijfsdocumenten of het bekomen van een duplicaat van haar Griekse verblijfsdocumenten, kan ze niet worden gevolgd. Ze dient in de eerste plaats haar Griekse documenten niet te vernieuwen daar deze nog geldig zijn. Ze dient ook geen duplicaat van haar Griekse documenten te verkrijgen daar ze nog in het bezit is van deze documenten (NPO, p.10).

In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat ze geen AFM heeft gekregen in Griekenland, kan ze niet worden gevolgd. Uit de objectieve landeninformatie in het administratief dossier blijkt duidelijk dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoekende partij in casu, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoekende partij om internationale bescherming ontvangen (RSA-rapport, maart 2025, p. 20; "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", september 2024, p. 19-20: "Statushouders die in of na december 2020 een aanvraag hebben ingediend, zouden in principe dus een AFM moeten hebben."). Hierbij wordt benadrukt dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning ("Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", september 2024, p. 19). Toen de verzoekende partij in Griekenland was, had ze derhalve een fiscaal registratienummer ontvangen waarmee ze toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning.

In de mate dat ze stelt niet over een AMKA te beschikken en niet in staat zal zijn om deze te activeren, waardoor ze geen toegang zal hebben tot medische zorgen, kan ze niet worden gevolgd. Uit de objectieve landeninformatie die wordt toegevoegd aan het administratief dossier blijkt vooreerst dat ze in het geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen van haar AMKA, wanneer ze daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, op voorwaarde dat ze naar een openbaar ziekenhuis of medische centrum gaat: "If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription" ("UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare" beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; "Verslag feitenonderzoek" van september 2024, p. 49, 50-51)." Uit de objectieve landeninformatie die door de commissaris-generaal wordt toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt verder dat verzoekende partij geen actieve AMKA nodig heeft om toegang te hebben tot de arbeidsmarkt. Ze brengt dan ook geen elementen bij waaruit kan blijken dat ze niet de nodige stappen zou kunnen zetten om haar AMKA te activeren in Griekenland. In de mate dat ze stelt dat haar AMKA gedeactiveerd wordt bij een onderbreken van haar daadwerkelijk verblijf, kan ze niet worden gevolgd. Ze beschikt immers op heden niet over een (actieve) AMKA waardoor deze niet kan gedeactiveerd worden door haar afwezigheid uit Griekenland. Indien zij wel over een AMKA zou beschikken, toont zij alleszins ook niet aan dat zij deze niet opnieuw zou kunnen activeren bij een terugkeer.

Het komt aan de begunstigde van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van de verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen mogen geenszins blijken uit de verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. De verzoekende partij verklaart meermaals tijdens het persoonlijk onderhoud dat ze geen enkele intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. Ze stelt immers dat haar eindbestemming Duitsland was (NPO, p.7), ze nooit overwogen heeft om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen daar ze wilde doorreizen naar Europa (NPO, p.9), Griekenland niet haar bestemming was (NPO, p.10), ze bij haar vertrek uit Gaza naar België wou komen (NPO, p.10) en Griekenland een transitland was (NPO, p.10). Haar gebrek aan intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen, blijkt ook uit haar extreem korte verblijf als begunstigde van internationale bescherming met de vereiste verblijfsdocumenten. Ze verklaart immers dat ze 28 of 29 september 2023 haar Griekse verblijfsvergunning heeft afgehaald en een dag later

vertrokken is (NPO, p.8). De verzoekende partij heeft dus slechts één dag als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland verbleven. Uit deze extreem korte periode kan de verzoekende partij onmogelijk onderzoek hebben gedaan naar de mogelijkheden tot toegang tot huisvesting, tewerkstelling, medische zorgen en taallessen, laat staan dat ze haar conclusies kan trekken omtrent het feit dat ze hier geen toegang zou tot hebben. Uit haar verklaringen blijkt ook dat ze geen moeite heeft gedaan voor het verkrijgen van de nodige Griekse documenten en enige inspanningen heeft geleverd om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. Zo verbleef ze in Griekenland in een gemeenschappelijk appartement, maar kan uit haar verklaringen niet blijken dat ze enige inspanning heeft geleverd om andere (betere) huisvesting te vinden (NPO, p.13). Ze heeft verder nooit naar werk gezocht in Griekenland en geen Grieks proberen leren (NPO, p.13). Er kan dus niet blijken dat ze de van haar te verwachten inspanningen heeft geleverd om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland of de nodige stappen heeft ondernomen om haar integratie in de Griekse samenleving te bevorderen. Uit haar verklaringen blijkt ook dat ze toegang had tot medische zorgen in Griekenland, daar ze verklaart medicatie te hebben gekocht toen ze schurft had (NPO, p.13). De verzoekende partij maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat zij buiten haar eigen wil om in de onmogelijkheid was om haar rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoont. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigten van internationale bescherming moet in samenhang worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigten zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van de verzoekende partij, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld uit te oefenen vooraleer zij daaromtrent conclusies trekt. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die ze er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat zij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om huisvesting of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoont. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

De verzoekende partij stelt dat ze als begunstigde van internationale bescherming slecht werd behandeld door de Griekse politie. Ze werd immers drie keer op een respectloze manier tegengehouden en gecontroleerd (NPO, p.11-12). In navolging van de commissaris-generaal dient echter te worden vastgesteld dat deze feiten niet kunnen worden gezien als daden van vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Ze kan ook niet aannemelijk maken dat de bescherming van de Griekse autoriteiten niet langer effectief of doeltreffend zou zijn. Ze verwijst immers naar een moment waarbij ze werd aangevallen door een groep daklozen (NPO, p.12-13). Ze verklaart echter dat de politie ter plaatse kwam waardoor haar aanvallers op de vlucht sloegen (NPO, p.12-13). Hieruit kan worden afgeleid dat de bescherming van de Griekse overheden nog steeds effectief en doeltreffend is.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigten van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat de verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoekende partij in gebreke blijft.

Aangezien de verzoekende partij reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of zij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of de verzoekende partij een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in haar land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan verzoekende partij toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoekende partij is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is haar verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza niet dienstig.

De verzoekende partij kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Zij maakt niet in concreto aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekende partij maakt zodoende niet op

overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypothesen zonder dat de verzoekende partij aantoont dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

7. De artikelen 2 en 3 van de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De motieven van de bestreden beslissing kunnen echter op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De verzoekende partij laat verder na uiteen te zetten op welke wijze zij de andere bepalingen van artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid in het Arabisch uiteen te zetten waarom artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in haar specifieke situatie niet van toepassing is en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van de verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

9. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland. Er lijken geen feiten of elementen aangetoond te worden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op zijn specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek lijkt dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 9 april 2026 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.

VzP verwijst naar haar pleidooi in zaak 1 van de zittingsrol aangaande haar standpunt met betrekking tot de problematiek van de beschikking die dateert van voor de beslissing van de Verenigde Kamers en de update van de cijfers van RSA. VzP benadrukt dat zij UNWRA vluchteling is en een zekere bekendheid genoot in Gaza als voetballer. Hierdoor kreeg zij extra steun van andere Gazanen in Griekenland. Ondertussen is dit netwerk veel minder geworden. VzP kreeg hulp van een oom in Duitsland, wie haar ook heeft geholpen om naar België te komen. Ze benadrukt dat de toegang tot het Helios+ programma en andere programma's niet meer mogelijk is. VzP is Gaza ontvlucht voor de oorlog om haar gezin te ondersteunen maar dit was in Griekenland niet mogelijk. VzP stelt dat zij in Griekenland op straat werd aangehouden door de politie en aangevallen door een groep daklozen, amper werk vond en het onder deze omstandigheden niet zag zitten om er zich te vestigen. VzP beklemtoont veel last te hebben van stress en te worden opgevolgd door een psycholoog, die erop wijst dat een totale ineenstorting dreigt in geval van terugkeer. Zelfs om in België te blijven is psychologische bijstand noodzakelijk. VzP haalt nog aan dat zij in Griekenland schurft heeft gehad, wat volgens haar de slechte verblijfsomstandigheden bevestigen. Voor het overige volhardt zij in haar verzoekschrift en aanvullende nota's.

Ter terechtzitting wordt door verzoekende partij gesteld dat hij niet normaal kon ontwikkelen in Gaza en nog veel last heeft van stress en andere klachten. Migratie heeft een wonde in zijn leven gemaakt aangezien de tocht te zwaar voor hem was en de druk voor te slagen hem psychologisch kwetsbaar heeft gemaakt. Verzoekende partij stelt zich in Griekenland niet veilig te hebben gevoeld ondanks het wettige statuut. Verzoekende partij meent dat de bijstand en begeleiding die hij in België krijgt essentieel is om een toekomst uit te bouwen”.

In de eerste zaak op de zittingsrol kan, in verband met de aangehaalde algemene standpunten, als volgt worden gelezen:

“VzP trekt er de aandacht op dat de beschikking dateert van voor de recente rechtspraak van de Verenigde Kamers van de Raad en vraagt om rekening te houden met deze rechtspraak. VzP benadrukt haar psychologische toestand en het risico om terecht te komen in een toestand van materiële deprivatie. VzP is van mening dat de Griekse autoriteiten onvoldoende doen om dit risico te beperken. VzP haar ADET is nog geldig tot september 2026. VzP wijst op haar uiteenzetting in haar laatste aanvullende nota omtrent de recente cijfers van RSA die aantonen dat er een verslechtering is in het aantal hangende vernieuwingsdossiers in Griekenland. Ze zet uiteen dat er steeds meer dossier meer dan een jaar hangende zijn waardoor VzP zonder ADET dreigt te vallen en hiermee ook zonder alle andere documenten.”

4.1. Verzoekende partij maakt op 8 april 2026 een aanvullende nota over, dat een psychologisch attest omvat.

5. Verzoekende partij brengt met voormeld betoog ter terechtzitting en de bij de aanvullende nota aangevoerde elementen geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 3 maart 2026.

5.1. Verzoekende partij brengt met haar betoog geen nieuwe informatie met betrekking tot de situatie in Griekenland aan die toelaat te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie en de verdere individuele beoordeling, die *in casu* werd toegepast, niet meer nodig is. Dit blijkt evenmin uit de arresten van de Verenigde Kamers, waarnaar verzoekende partij ter terechtzitting verwijst.

5.2. In de beschikking van 3 maart 2026 wordt uitgebreid ingegaan op de persoonlijke situatie van verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en worden de door haar aangehaalde individuele elementen omstandig besproken, waarbij wordt vastgesteld dat zij niet aantoonbaar dat zij persoonlijk haar rechten en voordelen als statushouder in Griekenland niet meer kan laten gelden en een situatie van materiële deprivatie dreigt. Deze beoordeling is gebaseerd op de volgende vaststellingen: (i) haar Griekse verblijfsvergunning is geldig tot 23 augustus 2026 en haar Griekse paspoort is geldig tot 9 september 2028 (ii) zij heeft geen bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak, (iii) zij heeft nooit enige intentie gehad om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen, (iv) zij slechts één

dag in Griekenland heeft verbleven als begunstigde van internationale bescherming, in het bezit van de vereiste verblijfsdocumenten, (v) zij nooit enige inspanningen heeft geleverd om werk te vinden of Grieks te leren; (vi) zij onderdak vond in een gemeenschappelijk appartement en nooit enige inspanningen heeft geleverd om een betere huisvesting te zoeken en (vi) zij brengt geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat zij geen toegang had tot medische zorgen of haar deze medische zorgen zouden worden ontzegd.

5.3. In de beschikking werd vastgesteld dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt over een bijzondere kwetsbaarheid te beschikken in de zin van de relevante Europese rechtspraak. Bij aanvullende nota voegt verzoekende partij een uitgebreid psychologisch attest dd. 6 april 2026 toe. Er wordt vooreerst een overzicht geboden van verzoekers levensomstandigheden in haar kindertijd en adolescentie in Gaza, evenals de omstandigheden rond de beslissing dat verzoekende partij haar herkomstland diende te verlaten. Vervolgens wordt ingegaan op haar reisweg, de moeilijke passages op zee en de veelvuldige pogingen om Griekenland te bereiken. Vervolgens wordt ingegaan op de levensomstandigheden en ervaringen na aankomst in Griekenland. Er wordt aangegeven dat de geboden juridische bescherming niet in staat was om het gebrek aan een subjectief gevoel van bescherming, veiligheid of een herintegratie in een psychologisch draagbaar leven op te vullen. De psycholoog geeft aan dat dit moet worden bekeken in samenhang met de trauma's uit de verleden. Verzoekers wens om Griekenland zo snel mogelijk te verlaten moet worden bekeken in de context van een wens om te vluchten van een plaats die psychologisch onleefbaar werd, zo stelt de psycholoog. Vervolgens wordt ingegaan op verzoekers passage in Duitsland en ten slotte haar levensomstandigheden in België, waar zij zich beter voelt. Na dit overzicht van verzoekers levensomstandigheden – zoals deze door verzoekende partij aan de psycholoog werden verklaard – verschaft de psycholoog een klinisch beeld van verzoekers psychologische problematiek. Er wordt aangegeven dat verzoekende partij lijdt aan (i) een ernstig en aanhoudend angstsyndroom, gevoegd door de cumulatie van traumatische ervaringen en geactiveerd door de administratieve onzekerheid; (ii) episodes van overdreven waakzaamheid en onveiligheidsgevoel; (iii) een ernstige psychologische moeheid, waarbij zij ondanks alle moeilijkheden zich genoodzaakt zag om te blijven functioneren; (iv) schuld- en verantwoordelijkheidsgevoelens ten opzichte van haar familie; (v) een kwetsbaar en verminderd zelfbeeld; (vi) sporen van complex trauma, door het veelvoud aan traumatische ervaringen; (vii) een neiging om bepaalde effecten of symptomen te minimaliseren als vorm van overlevingsstrategie; (viii) een verhoogd risico op een anxio-depressieve decompressie en een functioneel in elkaar storten bij het vooruitzicht op een terugkeer naar Griekenland. Dit alles leidt voor de psycholoog tot de volgende diagnose: symptomen die wijzen op een posttraumatisch stresssyndroom; een zeer fragiel zelfbeeld en een anxio-depressieve staat. Deze elementen kaderen in een geschiedenis van langdurige blootstelling aan oorlog, onzekerheid, geweld tijdens de migratie, vernederingen door de autoriteiten en een administratieve onzekerheid, gecombineerd met een blijvende aantasting van het intern gevoel van veiligheid, de familiale verantwoordelijkheid en de kwetsbaarheid in het kader van situaties van afwijzing, uitsluiting en gedwongen migratie. Verzoekers levensomstandigheden hebben ervoor gezorgd dat haar psyché zich niet volwaardig kon ontwikkelen, omdat zij een groot deel van haar persoonlijke middelen heeft moeten inzetten in overleven, anticiperen op gevaar en het omgaan met machteloosheid. De psycholoog benadrukt dat de vraag bij het verkrijgen van een beschermingsstatuut niet enkel is of men over bepaalde rechten beschikt, maar ook de vraag in welke mate men psychologisch en concreet in staat is om deze rechten uit te oefenen en erin te geloven. Bij een getraumatiseerde jongeman kan de mogelijkheid om zich te engageren in langdurende en complexe administratieve procedures worden aangetast, zonder dat dit terug te leiden is naar een gebrek aan bereidheid hiertoe. In België heeft verzoekende partij een voorzichtig evenwicht gevonden, doordat zij zich ook nuttig kan voelen in haar tewerkstelling. Er wordt aangegeven dat het slechts gaat over een zeer voorwaardelijk evenwicht en dat de omstandigheid dat verzoekende partij kan werken ook niet impliceert dat zij niet langer kwetsbaar is. De psycholoog geeft aan dat verzoekende partij sinds zes maanden, tweemaandelijks wordt opgevolgd en dat het duidelijk is dat zij in Griekenland geen gestructureerde en regelmatige psychologische opvolging kon genieten. Er wordt aangegeven dat tijdens de psychologische opvolging wordt gewerkt rond een psychologische stabilisatie en het veiligheidsgevoel, de verwerking van de trauma's, het heropbouwen van het zelfbeeld, het herschikken van het geïnternaliseerde familiemandaat, het creëren van een tijdscontinuïteit in een context waar het verleden zich in de vorm van opeenvolgende breuken heeft voltrokken, het voorkomen van decompensatie en ten slotte het ondersteunen in de integratie in de Belgische samenleving. Vervolgens wordt in het psychologisch attest ingegaan op acht "argumenten" uit de bestreden beslissing en de beschikking, en aangegeven waarom deze door de psycholoog vanuit een klinisch psychologisch standpunt niet kunnen standhouden. Het psychologisch attest wordt afgesloten met volgende aanbevelingen: (i) het voorzetten van een psychologische begeleiding, minstens tweemaandelijks; (ii) verzoekende partij beschouwen als een psychologisch kwetsbaar persoon; (iii) rekening houden met het verschil tussen de formele toekenning van internationale bescherming en de concrete en psychologische mogelijkheid om hiervan te genieten; (iv) rekening houden met de omstandigheid dat een terugkeer naar Griekenland kan leiden tot een herbeleving van de gevoelens van geweld, uitsluiting, vernedering en machteloosheid; (v) rekening houden met de omstandigheid dat de relatieve stabiliteit in België geen bijzaak is, maar een therapeutisch essentiële ondersteuning uitmaakt; (vi) rekening houdend met de omstandigheid dat een negatieve beslissing kan leiden tot een psychologische ineenstorting en een anxio-depressieve decompressie.

Er kan niet worden betwist dat uit het psychologisch attest blijkt dat verzoekende partij kampt met psychologische problemen. De Raad heeft begrip voor verzoekers moeilijke levensparcours en de onzekerheid over haar administratieve procedures en de situatie in haar thuisland. Evenwel kan uit het neergelegde psychologisch niet voldoende *in concreto* blijken dat haar psychologische problematiek belangrijke negatieve gevolgen voor haar zelfstandig functioneren, autonomie en zelfredzaamheid met zich meebrengt, waardoor zij haar rechten als statushouder in Griekenland niet zou kunnen laten gelden. Er wordt veeleer algemeen en theoretisch ingegaan op de impact van complexe trauma's op jonge leeftijd, voortdurende onzekerheid, bloottelling aan oorlogen en dergelijke, op de ontwikkeling van de psyché en aangegeven dat er een verschil bestaat tussen het voorhanden zijn van bepaalde rechten en de daadwerkelijke mogelijkheid van een persoon om deze rechten te doen gelden, maar er ontbreekt een voldoende concrete onderbouwing van de impact van verzoekers precieze mentale gezondheidstoestand op haar reëel globaal dagelijks functioneren. Er wordt aangegeven dat bij een getraumatiseerde jongeman de mogelijkheid om zich te engageren in langdurende en complexe administratieve procedures kan worden aangetast, zonder dat evenwel *in concreto* wordt aangegeven in welke mate en waarom dit zo is in hoofde van verzoekende partij. Uit het psychologisch attest komt ook naar voor dat verzoekende partij thans is tewerkgesteld in België – waarbij dit een beschermende factor voor verzoekende partij is, die zich hierdoor nuttig kan voelen en haar zelfwaarde kan ontwikkelen – zodat haar psychologische toestand haar niet verhindert te werken. Evenmin blijkt dat verzoekende partij omwille van haar gezondheidstoestand zeer moeilijk of niet in Griekenland zal kunnen werken. Ook blijkt niet dat de gezondheidstoestand van verzoekende partij de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt(e). Verder kan de Raad ook niet anders dan vaststellen dat de vaststellingen in het psychologisch attest, die werden opgesteld aan de hand van de verklaringen van verzoekende partij, ook niet steeds overeenstemmen met verzoekers verklaringen, afgelegd bij het CGVS. Er wordt in het psychologisch attest ingegaan op het ontwrichtende effect van de snelle verplaatsingen tussen Kos, Athene en Thessaloniki, doch er kan hierbij niet aan voorbij worden gegaan dat verzoekende partij verklaarde dat het haar eigen keuze was om na een week van Athene naar Thessaloniki te gaan, omdat het in Athene langer kon duren om verblijfsdocumenten te bekomen, zij gehoord had dat deze snel werden afgeleverd in Thessaloniki en om die reden naar daar reisde (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 8-9). Verder wordt in het psychologisch attest ook gewag gemaakt van isolement. Zonder afbreuk te doen aan de moeilijkheid van het achterlaten van het kerngezin in Gaza, verklaarde verzoekende partij ook dat zij in Griekenland veel vrienden had – kennissen uit dezelfde regio in Gaza – en dat zij bij hen mocht verblijven tegen een symbolische prijs, onder meer omdat zij vroeger een bekende voetballer was (zie NPO, p. 10). Verder kan er ook niet aan voorbij worden gegaan dat verzoekende partij wel degelijk verklaarde dat haar psychologische problemen startten in Duitsland, omwille van de situatie in Duitsland zelf en de situatie in Gaza. Zij heeft de start van deze problemen zelf niet gelinkt aan haar levensomstandigheden in Griekenland (zie NPO, p. 13). Ook de verwijzingen in het psychologisch attest dat verzoekers vlucht uit Griekenland geenszins als een vrije keuze moet worden gezien, maar wel als een wens om te vluchten van een plaats die psychologisch onleefbaar werd, zijn moeilijk verzoenbaar met verzoekers verklaringen dat reeds in Gaza werd beslist dat zij naar België zou komen en dat Griekenland steeds een transitland was (zie NPO, p. 10 en 14). Verder herhaalt de Raad dat tijdens het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of verzoekers psychologische toestand impact heeft op haar dagelijks leven, waarop verzoekende partij antwoordde dat dit niet echt het geval is (zie NPO, p. 14). In het psychologisch attest wordt nog gepoogd de argumenten van de bestreden beslissing en de beschikking en verzoekers eigen verklaringen bij het CGVS in een ander daglicht te plaatsen, evenals bepaalde aanbevelingen geformuleerd, dit alles vanuit een psychologisch perspectief. Er moet echter benadrukt worden dat de vaststellingen in de bestreden beslissing en in de beschikking van juridische aard zijn en zijn gebaseerd op landeninformatie en feitelijkheden aanwezig in het administratief dossier, aangevuld door het verzoekschrift en de aanvullende nota's. Een kritiek op deze motieven vanuit een zuiver en theoretisch psychologisch perspectief ontwikkeld door een psycholoog kan geenszins worden aanvaard als dienstig verweer.

Waar wordt aangegeven dat verzoekende partij verder psychologisch moet worden opgevolgd, benadrukt de Raad dat in de beschikking reeds werd aangegeven dat verzoekende partij niet aantoont dat het voor haar onmogelijk zou zijn om een AMKA te bekomen/te activeren. Verder stipt de Raad aan dat het gegeven dat een begunstigde van internationale bescherming niet over een AMKA beschikt en niet in staat is om deze te bekomen en te activeren bij een terugkeer naar Griekenland, niet impliceert dat zij geen toegang zal hebben tot medische zorgen. Uit de objectieve landeninformatie die wordt toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat een begunstigde van internationale bescherming in het geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen of activeren van een AMKA, wanneer ze daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, op voorwaarde dat ze naar een openbaar ziekenhuis of medische centrum gaat: *"If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription"* (*"UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare"* beschikbaar op:

<https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; “Verslag feitenonderzoek” van september 2024, p. 49, 50-51).” Statushouders zonder actieve AMKA die niet in een opvangfaciliteit verblijven en een afspraak willen maken in een ziekenhuis, wordt aangeraden daarvoor een beroep te doen op een NGO. Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook deels gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiater en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgenheden of -centra (Refugee.info Greece, “*Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA)*” beschikbaar op <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders, waaronder medische en psychologische hulp, psychosociale ondersteuning en begeleiding. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 49-51, 67; “*Communication on the status of migration management in mainland Greece*”, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 4, 7-8, 12). Waar verzoekende partij nog verwijst naar de schurft die zij opliep in Griekenland, herhaalt de Raad dat zij hiervoor medicijnen kon bekomen in Griekenland.

Aldus brengt verzoekende partij met betrekking tot haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijf geven van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zouden verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

5.4. Door louter te herhalen dat zij initieel een beetje bekend was als voetballer en daarom extra hulp kreeg van Gazanen in Griekenland; dat zij een oom heeft in Duitsland die haar heeft geholpen; dat zij Gaza heeft verlaten om meer financiële zekerheid te bieden aan haar familie en dat dit niet echt lukte in Griekenland; dat zij snel is vertrokken, omdat zij het niet meer zag zitten en dat zij zich hier nuttig kan voelen, omdat zij hier kan werken en haar familie kan steunen, kan zij geen afbreuk doen aan de beoordeling hiervan in de bestreden beslissing en de beschikking. De Raad onderschat geenszins de druk die gepaard gaat met het willen steunen van familie, noch het menselijk leed dat de oorlog in Gaza veroorzaakt. Evenwel dient *in casu* te worden beoordeeld of er in hoofde van verzoekende partij zelf sprake is van bijzondere omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij in een situatie van zeer verregerende materiële deprivatie terecht al komen.

5.5. De verblijfsvergunning van verzoekende partij is nog geldig tot en met 23 augustus 2026. Waar verzoekende partij ter terechtzitting wijst op cijfers van RSA inzake de lange behandelingsduur van verlengingsaanvragen, wijst de Raad erop dat de procedure voor een verlenging van de ADET reeds vanuit het buitenland kan worden gestart door het versturen van een standaardformulier per e-mail naar de Griekse asielinstanties (“Country Report: Greece. Update 2024”, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236). Verzoekende partij kon en kan bijgevolg in tussentijd en voor het verstrijken van haar ADET al tijdig stappen zetten, al dan niet met hulp van anderen zoals haar advocaat in België, om zich hierover terdege te informeren alsook zelf actief en tijdig concrete inspanningen te leveren om de verlenging van haar ADET te bewerkstelligen en te bespoedigen. Uit niets blijkt dat dit voor haar niet mogelijk is en verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat zij haar ADET in de toekomst niet zal kunnen laten verlengen. Verder wijst de Raad er nog op dat verzoekende partij in Griekenland al een asielprocedure heeft doorlopen, een beschermingsstatus heeft gekregen, een ADET geldig alsook een Grieks paspoort heeft verkregen en dus contact heeft gehad met de Griekse autoriteiten, zodat enige basiskennis met betrekking tot de Griekse administratie kan worden verondersteld.

5.6 Waar verzoekende partij aangeeft dat zij bij een terugkeer geen toegang meer zal hebben tot het Helios(+)-programma, kan zij vooreerst niet voorbijgaan aan het feit dat het haar eigen beslissing was om Griekenland te verlaten kort nadat zij daar internationale bescherming heeft verkregen. Zij erkent zelf dat er gedurende een zekere periode na erkenning ondersteuning beschikbaar was via de Griekse instanties via het Helios(+)-programma, maar zij heeft ervoor gekozen geen gebruik te maken van deze hulp en het land vroegtijdig te verlaten. Deze keuze getuigt van een gebrek aan inspanning om haar leven in Griekenland op te bouwen en ondermijnt haar huidige betoog dat zij er bij terugkeer onvoldoende ondersteuning zou krijgen. Het is niet ernstig om de verantwoordelijkheid hiervoor af te schuiven op het CGVS, terwijl verzoekende partij zelf verzaakt heeft aan de rechten en voorzieningen die haar in Griekenland ter beschikking stonden. Dat verzoekende partij bij terugkeer geen toegang meer zal hebben tot het Helios(+)-programma, toont verder geenszins aan dat zij zich bij terugkeer naar Griekenland niet zou kunnen beroepen op andere vormen van ondersteuning door de Griekse overheden of hulp van organisaties bij terugkeer naar Griekenland. Haar betoog zij geen beroep meer zal kunnen doen op enige vorm van ondersteuning, ontbeert dan ook feitelijke grond.

5.7. Verder is het betoog van verzoekende partij dat zij omwille van haar status als UNRWA-vluchteling nooit heeft geleerd om haar plan te trekken, weinig ernstig te noemen. Het feit dat zij in Gaza in het verleden hulp heeft gekregen van UNRWA, toont niet aan dat zij op heden niet in staat zal zijn om in Griekenland zelfstandig in haar levensonderhoud te voorzien.

5.8. Aangezien verzoekende partij reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of zij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of verzoekende partij een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in haar land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan verzoekende partij toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoekende partij is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is haar verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza niet dienstig.

5.9. Verzoekende partij wordt er verder op gewezen dat de continentale en Belgische rechtstraditie geen precedenterwerking kent, waardoor zij niet kan verwijzen naar verschillende arresten van de Raad. Bovendien benadrukt de Raad dat de appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

5.10. Verzoekende partij brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 3 maart 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoekende partij heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

P. SHONIA, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

P. SHONIA

N. DENIES